

Všechno, co říkám jsou banality
nikdo mě nevnímá pořádně
jenže i já mám svoje city
jsem totiž nástěnka
v manželský poradně

Já říkám svý jen výstřižkama
zažloutlý nečtený torza vět
a celej život jsem tu sama
a kdybych mohla, tak
mohla bych vyprávět

Přesto já sním, že přijde on
a potom smutek zaženu
já sním, že přijde on
a řekne
nástěnku chci za ženu

Každej má svoje problémy
sorry, já jenom nechci lhát
rači bych byla, věřte mi
barová lavice například...

Na lidi koukám z konce chodby
ty sotva vypadaj na lásku
nikdo se na mě nesmí zlobit
že ztrácím iluze
o tomhle závazku

V manželství život je kvalitnější
u stolu prej taky v posteli
jenomže trable, co pomáhá řešit
by lidi bez něho
v životě neměli